

Rozhlas:

Pan Pavel Töpfer se narodil 5. února 1948 v Praze. Sám říká, že tento únor pro jeho rodinu nebyl vítězný, neboť jim komunisté zkonfiskovali majetek a jeho rodina se musela smířit s novou životní situací. Přesto na dětství vzpomíná rád:

Tak dětství jsem prožil na Vinohradech a měl jsem krásný bezstarostný dětství jako každé dítě. Šel jsem ze školy, praštil jsem taškou, vzal jsem si míč, když maminka mně chtěla, abych cvičil na piano, tak to nevydrželo, pak jsem cvičil na housle taky. Prostě ten balón dostal přednost, ale můj spolužák, ten s tím balónem vydržel a stal se slavným fotbalistou a hrál pak za národní mužstvo a jmenoval se Tonda Panenka.

Pokud se vám příjmení Töpfer zdá povědomé, není to náhoda. Mladší bratr Tomáš je známý filmový a divadelní herec. I Pavel Töpfer má z dětství hereckou zkušenost z živého vysílání Československé televize:

Bylo hlavní vysílání, nějaký pán ty dveře odstrčil, zazvonil za mě, což mě naštvalo, to jsem měl já v textu, ty dveře se pootevřely a než jsem stačil ten můj text: "Tady máte kapra" říct, se tam objevila ruka, řekla: "Děkujem ti za kapra" a zabouchla. Takže já jsem byl v televizi, nic jsem neřek, nebyl jsem vidět a ještě ten pán zazvonil za mě.

Rodiče pana Töpfera byli židovského původu a za války byli deportováni do koncentračního tábora.

Nám jako dětem neříkali vůbec nic, i když jsme se ptali, to prostě bylo trauma a tabu, takže jsem o tom nic nevěděl, až pak na stáří jsem se dočítal a dozvěděl věci, který dodneška nechápu, jak se mohly stát.

Kusé informace pan Töpfer zjišťoval až v pozdějších letech od rodinných přátel.

A hodně jsem se dozvěděl od tatínkova kamaráda od spisovatele Arnošta Lustiga, kterej to prožil s tátou.

Vyprávěl mu i o útěku tatínka z pochodu smrti.

A z tohoto pochodu se jim podařilo utéct někde v Polsku. A dostali se do opuštěného baráku, to jsem se dozvěděl od Arnošta Lustiga, kde nebylo nic a oni potřebovali boty a našli tam nějaký dámský boty jako holinky, tak si řekli, uřízneme špičku, a ten kdo má nejmenší botu, tak si vezme botu. A v té špičce boty byly zašitý tři prstýnky zlatý. Takže se o to ještě rozdělili, a doposud ještě někde mám ten prstýnek schovanej, co byl v těch botách po tatínkovi.

Pavel Töpfer se vyučil kuchařem a v gastronomii se pohyboval celý svůj život. Nejprve jako zaměstnanec, po listopadu 1989 restituoval dům, v němž se nacházela známá restaurace U Kalicha.

A měl jsem vlastně práci, kterou jsem měl jako koníčka a takže vlastně jsem byl nadšenej, dělal jsem, co jsem uměl, co mě bavilo, co mě těšilo...

Bylo to místo, které navštívila řada světových osobností, umělců i politiků.

Ten svět chodil za mnou, já jsem poznal jedenáct prezidentů, premiéry, slavný sportovce.

Pan Töpfer má velmi rád vtipy a anekdoty, zná jich nepřeborné množství, humor je nedílnou součástí jeho života.

Mám strašně rád vtipy, protože když člověk někoho potká dneska, tak je každej naštvanej, otrávenej, nadává a nespokojenej, a když se mu řekne vtip, tak se směje. Já mám rád, když se lidi smějou.

Restauraci převzal a provozuje jeho syn. Pavel Töpfer si užívá zaslouženého důchodu a spokojeně konstatuje:

Všecky přání se mně splnily, zasadil jsem strom, postavil dům, zplodil syny, no tak teď mám přání, abych byl zdravěj.